

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הררכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת ויחי
שנת תשפ"ד

גליון
מ"א

שיעורים אין חינוך

פארוואס דארף מען א שולע?

מיטוואך פרשת ויצא, שנת תשפ"ג - וויליאמסבורג יע"א

מיט'ן אייבערשט'נס הילף ברענגען מיר אייך א הערליכע שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן מיטוואך פרשת ויצא שנת תשפ"ג לפרט קטן, פאר די מחנכים, אין וויליאמסבורג יע"א.

פארוואס דארף מען א שולע?

אייך וויל געבן אביסל חיזוק פאר די מלמדים און מחנכים, זיך אביסל אויפפרישן, מען זאל נישט פארגעסן וואס אונזער ציל איז; מען זאל געדענקען פארוואס מיר האבן געעפנט די מוסדות און וואס מיר ווילן אויפטון מיט אונזערע קינדער. מיר וועלן רעדן סיי פון די חדר און סיי פון די שולע.

אייך וועל אנהייבן מיט די שולע. באמת דארף מען נישט קיין שולע, א שולע איז אן איבריגע זאך, עס איז א נייע זאך, פארן קריג איז נישט געווען קיין שולע'ס פאר מיידלעך! ווען דער הייליגער סאטמער רבי זכותו יגן עלינו איז געקומען קיין אמעריקע האט ער געזען אז דא איז א נייע וועלט, עס איז דא שולע'ס פאר מיידלעך, האט ער געפאסט און געוויינט צום אייבערשטן צו וויסן אויב ער זאל דאס אויך מאכן, ביז ער האט פארשטאנען אז דא דארף מען טאקע מאכן א שולע. ער האט געזאגט אז דאס איז די ערשטע זאך וואס ער איז משנה פון זיינע עלטערן.

אז מען מאכט שוין יא א שולע, קען מען דאך נישט סתם אריין זעצן א לערערין מיט קינדער און גארנישט טון, ווייל אז מען האט נישט וואס צו טון הייבט אן צו ווערן חוצפה, דערפאר שטעלט מען אויס א סדר פאר יעדע יארגאנג וואס מען זאל טון מיט די קינדער, מען דארף אפער

געדענקען אז די לימודים זענען נישט דער עיקר, און אפילו א קינד וועט גארנישט מיט לערנען וועט גארנישט געשען.

מען קען נישט מעסטן א קינד לויט וויפיל זי האלט מיט אין קלאס, אז אין דעם זאל זיין אנגעהאנגען צי זי איז א גוט קינד אדער נישט; מען ווערט נישט א גוטע קינד אויב מען האלט מיט די לימודים און מען ווערט נישט א שוואכע קינד אויב מען האלט נישט מיט די לימודים.

דאס דארף זיך די לערערין גוט אריין נעמען אין קאפ 'אייך קען נישט מעסטן די קינדער לויט וויפיל זיי פארשטייען און האלטן מיט וואס איך רעד', - חס ושלום! אלע קינדער זענען קינדער פונעם אייבערשטן, אלע קינדער גייען מיט'ן אייבערשט'נס הילף חתונה האבן און אויפשטעלן שיינע שטיבער.

אריינלייגן אמונה אין די קינדער

דער עיקר וואס מען דארף אריין לייען אין די קינדער איז זאכן וואס וועט בלייבן אין זיי פאר זייער גאנצע לעבן, צום ביישפיל, אמונה, מידות טובות און פיבוד אב ואם.

אייך וויל נישט אז אין אונזער שולע זאל מען איינטיילן אז די לערעריןס וואס לערנען השקפה, נביא און פרקי אבות, זאלן רעדן פונעם אייבערשטן, און די אנדערע לערעריןס וואס לערנען למודי חול, קוויקבוקס, חשבונות, נייען און קאכן, זאלן נישט רעדן פונעם אייבערשטן, חס ושלום! אונדאי טיילט מען זיין דעם טאג מיט פארשידענע לימודים און עטליכע לערעריןס, די לערערין לערנט דעם לימוד און די לערערין לערנט אן אנדערע לימוד, אפער אלע לערעריןס דארפן

אריין לייען אין די קינדער אמונה. וואס מיינט אמונה? - אמונה איז איינגעטיילט אין דריי; עס איז דא אמונה אינעם אייבערשטן, עס איז דא אמונה אין א צדיק, נאכדעם איז דא אמונה אין זיך אליינס; און אין קינדער דארף מען זייער אסאך אריין לייען אמונה אין זיך אליינס, כדי זיי זאלן אויפואקסן געזונט גייסטיש, זיי זאלן קענען אויפציען דורות געזונטערהייט.

הלואי קומט ער נישט אין חדר

א מלמד און א לערערין טאר נישט טראכטן אויף די קינדער וואס לייען אראפ זייער קאפ בשעת'ן לערנען און האלטן גארנישט מיט, און זענען נישט אינטערעסירט אין גארנישט, אדער אויף א קינד וואס מען קען זיך מיט אים נישט אן עצה געבן, אז הלואי קומט נישט דער קינד היינט אין חדר...! - אויב מען זאגט דאס אויף א קינד, דעמאלט זאג איך פאר דעם מלמד: "הלואי קומסטו נישט!" ווייל איך האב דיר אויפגענומען טאקע נאר פאר דעם קינד, די אנדערע קינדער וואס הערן יא אויס, זיי דארפן זיך נישט האבן, זיי קענען אנגיין אָנעם מלמד, דער עיקר נעמט מען אויף א מלמד און לערערין פאר די קינדער וואס זענען שווער און מען קען זיך נישט מיט זיי אן עצה געבן.

אייך זאג שטענדיג פאר די מלמדים: דער אינגל וואס לערנט זייער פלייסיג, ער איז אייביג צייטליך, און איז מממש א גאלדן קינד - ער וואלט אן דיר אויך אלעס געטון! זיינע מעלות האבן גארנישט צו טון מיט דיר, דו קענסט אהיים גיין און דער קינד גייט ווייטער קומען צייטליך און לערנען אליינס; נאר דער אינגל וואס

זאלן באקומען אטענשאן פון די קינדער, מען זאל באטראכטן די קינדער וועלכע קינדער האלטן פונעם מלמד און וועלכע נישט, וועלכע קינדער זענען מיינע חסידים און וועלכע נישט... אָך און וויי איז מיר אויב דאס איז דער סיבה פון א לערערין פארוואס זי קומט אין שולע, צו באקומען אטענשאן פון די קינדער, און זי האט מיך יא ליב ווייל איך האב זיך אונטער געהערט שטילערהייט ווי זי זאגט אז איך בין קייט' און זי האט מיך נישט ליב, וויי און ביטער איז אויב די לערערין דארף צוקומען צו די פבד פון די קינדער.

מען דארף נישט זאגן קיין חידושים!

א מלמד און לערערין דארפן טראכטן: 'איך קום לערנען מיט די קינדער פונעם אייבערשטן, איך קום לערנען מיט זיי הלכות, איך קום לערנען מיט זיי אמונה, איך קום לערנען מיט זיי פיבוד אב ואם.'

איך פארלאנג פון אלע מלמדים און לערערנס מען זאל יעדן טאג רעדן אביסל פון 'פיבוד אב ואם'.

וויפיל מען רעדט פון פיבוד אב ואם איז נישט גענוג; אסאך מאל מיינט מען אז מען דארף זאגן חידושים און אזוי ווי מען האט דאך נישט אייביג קיין חידושים רעדט מען נישט דערפון, מען דארף נישט קיין חידושים, נאר מען זאגט איבער נאכאמאל און נאכאמאל: "מען דארף רעדן שייין צו א מאמע", יעדע לערערין דארף רעדן לויט די שפראך און פארשטאנד פון איר יארגאנג, צו גאר קליינע קינדער זאגט מען: "מען טאר נישט זאגן ניין פאר א מאמע", "א מאמע טאר זיך נישט אראפ בייגן".

ווי אזוי געבט מען גוטע ווערטער?

אויב מען רעדט פון 'פיבוד אב ואם', לוינט זיך צו האבן א מוסד! אויב מען רעדט פון אכטונג געבן נישט צו טשעפען א צווייטע קינד, לוינט זיך צו האבן א מוסד! אויב מען געדענקט צו געבן פאר יעדעס קינד א גוט ווארט לוינט זיך צו האבן א מוסד!

גוטע ווערטער מיינט אז מען האט ליב דאס קינד, מען טראכט גוטס אויף דעם קינד, מען הייבט אן האלטן פון דעם קינד און מען זאגט פאר'ן קינד: "איך בין זייער איבער גענומען פון די זאך וואס דו טוסט!"

מען קען נישט זאגן קיין פאלשע געמאכטע גוטע ווערטער, עס זענען דא איינגעשטעלטע וואס געבן גוטע ווערטער

קינדער

אויב דער פֿרָקִי אבות שיעור איז נישט געווען גענוג אינטערעסאנט פאר דעם קינד אויסצוהערן, מיינט נאכנישט אז עס איז נישטא וואס צו טון מיט דעם קינד, קען זיין ביים נייען וועט זי זיין גאר ספעציעל, קען זיין ביים טאנצן וועט זי זיין גאר ספעציעל.

וואס מיינט דער אויסדרוק: "דער קינד לייג אין די זייט!" - אפֿשר גייסטו אין די זייט?!

א לערערין האט מיר פאריגע וואך געשריבן אז זי פילט אויף געוויסע קינדער אז זיי זענען נישט אינטערעסירט אין דעם לימוד וואס זי לערנט מיט די קינדער, זי פֿרעגט מיר צי זי קען זאגן אין קלאס: "ווער עס וויל קומען זאל קומען און ווער עס וויל נישט קומען זאל אהיימגיין!" האב איך איר צוריק געשריבן: "ניין! ניין!"

דער נוסח: "ווער עס וויל קומען זאל קומען און ווער עס וויל נישט קומען זאל אהיימגיין!" - וואלט איך ענדערש געזאגט פאר א מלמד אדער לערערין וואס געבט זיך נישט אפ מיט די שווערע תלמידים, איך וואלט אים געזאגט: אויב דו ווילסט נישט ארבעטן מיט די שווערע קינדער קענסטו אהיים גיין, איך באצווינג דיר נישט צו זיין דא מלמד, אז דו גייסט אהיים וועט קיינער נישט זיין ברוגז אויף דיר, און קיינער וועט זיך אפילו נישט בענקען נאך דיר... איך האב זיך ספעציעל גענומען פאר די קינדער וואס זענען נישט אינטערעסירט מיט צו האלטן די לימודים, דו קענסט זיי מאכן אינטערעסאנט די לימודים!?! - אויב יא, איז זייער גוט, כל הפבד; אויב דו קענסט עס נישט באווייזן, דו קענסט עס נישט מאכן אינטערעסאנט - איז נישט, איך קען אויך נישט אלעס באווייזן.

א לערערין וואס קען נישט באווייזן אריין צו ברענגען אן אינטערעסע אין אלע אירע תלמידים צו דעם לימוד וואס זי לערנט, איז אויך נישט געפערליך, אָבער דער צוגאנג פון אפֿסטעמפלען א קינד אז זי האלט נישט ביי גארנישט, דאס טאר נישט זיין.

באקומען אטענשאן פון די קינדער

פון וואו ווייסטו אז דער קינד האלט נישט ביי גארנישט? ווייל ער שמייכלט נישט צו דיר!?!... מען האט נישט געעפנט א מוסד פדי די מלמדים און לערערנס

מען קען זיך נישט מיט אים אן עצה געבן, ער איז א 'גארנישט'... - לאמיר זען וואס דו קענסט טון מיט אים אויפטון, לאמיר זען צי דו קענסט אריין געבן עפעס א חיות אין דעם קינד!

וואס בארעדסטו דייע אייגענע קינדער?!

ווען איך בין געווען מלמד אין פתח ט' האט מיר דער פתח ח' מלמד גערופן אנהייב יאר אין א זייט און דורכגעגאנגען דעם ליסטע מיט אלע נעמען, אויף יעדע אינגל האט ער געזאגט זיין מיינונג, "דער אינגל איז פייין", "דער אינגל איז א שטיקל פורניטשער (מעבל)", "דעם אינגל זאלסטו לאזן אין די זייט, ווען ער קומט - קומט ער, און ווען ער קומט נישט איז נאך בעסער..." - בשעת ער רעדט צו מיר טראכט איך צו זיך: 'איך פארשטיי נישט וואס דא גייט פאר, ווען די קינדער וואלטן געווען זיינע קינדער וואלסטו אויך אזוי גערעדט צו דעם גייעם רבי? וואס בארעדסטו זיינע אייגענע קינדער?!' - און דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן אז די קאמיט די קינדער האב איך מצליח געווען, זיי זענען געבליבן מיינע תלמידים, די אלע נעמען וואס מען האט מיר געזאגט אז זיי זענען די פורניטשער און די בענקלעך פון די קלאס, מיט זיי האב איך מצליח געווען.

איך וויל נישט אז ביי אונז אין היכל הקודש און אין בית פיגא זאל זיין א זאך; און ווען איך רעד צו די מלמדים פון וויליאמסבורג רעד איך צו אלע איינגעשטעלטע פון די מוסדות, פון וויליאמסבורג, אין שטעטל, אין קרית יואל, אין ירושלים און אין טבריה. עס איז נישטא א זאך פון זאגן אויף א קינד: "אים לאז אין די זייט!" - אז דו ווילסט קענסטו זאגן פאר אנדערן מלמד: "מיינע לימודים האט ער נישט מיט געהאלטן, אפֿשר וועסטו האבן א שפראך צו אים און דו וועסט אים יא קענען אויפהייבן".

די זעלבע זאך איז אין שולע, די אפיס קען נישט זאגן פאראויס פאר א לערערין: "די תלמידה זאלסטו לאזן אין די זייט, עס איז נישטא מיט וועם צו רעדן", פארוואס זאל מען דאס זאגן?! מען קען זאגן: "די אנדערע לערערין האט נישט געהאט די וועג ווי אזוי צו רעדן מיט איר, אפֿשר ביים נייען וכדומה וועט זי זיין גאר ספעציעל!"

מאך עס זאל זיין אינטערעסאנט פאר אלע

אין חדר אדער אין שולע מ'אפצוטון, עס איז נישטא אזא זאך אז א בחור זאל קומען אין ישיבה מ'אפצוטון!

מען דארף דאס גוט געדענקען; ער איז נאך א קינד! אויב פאלגט ער מ'ה נישט און ער לאכט זיך אונטער, וויל ער מ'ה נישט אפצוטון, איי פארנוואס לאכט ער זיך אונטער? - עס קען זיין צוליב עטליכע סיבות, עס קען זיין אז ער דארף אטענשאן און ער באקומט עס נישט אויף די ריכטיגע וועג, עס קען זיין אז ער איז נישט אויסגערוט, אדער באדערט אים עפעס, אדער קען זיין אז ער איז פשוט נישט צוגעוואוינט מען זאל אים זאגן וואס צו טון, דא איז די ערשטע פלאץ וואס מען זאגט וואס צו טון, קיינער האט אים נאכנישט מחנה געווען, וועל איך אים נאכאמאל זאגן און נאכאמאל זאגן, ביז עס וועט אריין גיין אין אים, און איך וועל זוכן עפעס גוטע זאכן מיט וואס אים אויסצוריימען.

ווילאנג א מלמד אדער לערערין טראכט אז די צוויי קינדער לאכן זיך אלץ אונטער פון מיר, איז דאס דער פראבלעם פונעם מלמד און לערערין אז זיי רעדן זיך דאס איין, ווייל עס איז נישטא אזא זאך. דאס איז קלאר און דיטליך! און אין דעם איז נישט קיין חילוק צווישן אינגלעך און מיידלעך, גרויס און קליין, קיין איין קינד קומט נישט אין חדר מ'ה אפצוטון.

מען מוז זען עס זאל זיין דרך ארץ, אבער מען טאר עס נישט אונטערמען אלס א פריוואטע קריג, כאילו די קינדער ווילן מ'ה טשעפען. נישט יעדע זאך דארף מען זען, צום ביישפיל, אויב מען זאגט: "עדער נעמט ארויס די ביכער", און איינער בלייבט קלאצן, ער נעמט נישט ארויס זיין בוך, מיינט עס נישט קיין חוצפה, ווער זאגט אז מען דארף דאס באמערקן? אדער אז א קינד צולאכט זיך - דארף מען דאס אויך נישט אייביג באמערקן. אבער אויב מען באמערקט אויף א זאך אז דאס איז חוצפה דארף מען דאס אפשוטעלן ווייל דרך ארץ מוז זיין.

ווער זאגט אז דער בחור איז א מחוצף?

מיין מאמע האט מ'ה איינמאל דערציילט אז מען האט אמאל ארויס געווארפן א בחור פון ישיבה ווייל ער האט געכאפט א בילד פון זיין מגיד שיעור, נישט מיט א טעלעפאון נאר מיט א פשוטע קעמערע,

ווייל די קינדער וועלן ווערן חוצפה'דיג, טיילט מען איין דעם טאג, מען דאווענט אביסל און מען זאגט אביסל תהלים, מען לערנט אביסל פרקי אבות, אביסל נביא, מען לערנט אידיש און ענגליש, שרייבן און רעכענען, אבער מען טאר נישט פארגעסן דער עיקר נקודה פון די שולע, דאס איז נישט קיין פאבליק סקול, פארנוואס דארף מען בכלל די גאנצע שולע? עס איז נאר געמאכט אז די מיידלעך זאלן האבן וואו צו קומען ביז זיי וועלן אויפואקסן און חתונה האבן, ברוך השם אז מען מאכט חתונה די קינדער ווען זיי זענען נאך גוט, יונג און ריין, דאס בעסטע וואס קען זיין, און עס וועט גארנישט געשען אויב זיי וועלן נישט קענען די אלע זאכן וואס מען לערנט, און זיי קענען עס נישט אראפ שרייבן פונקטליך, דער עיקר איז אז עס זאל אריין גיין אין זיי אז עס איז דא א באשעפער אויף די וועלט, די איבריגע לימודים, אפילו פרשה - איז נישט געפערליך אויב א קינד כאפט נישט אויף.

מיינט נישט אז אויב מען געבט איין גוט ווארט פאר קינד גייט ער ווערן אויפגעבויעט... מען ווערט נישט אויפגעבויעט פון איין גוט ווארט; איך זיך מיט בחורים לאנגע יארן, איך געב זיי אסאך גוטע ווערטער און זיי ווערן נישט אויפגעבויעט; ווייל אריין צו געבן א זעלבסט זיכערקייט אין א מענטש געדויערט יארן יארן, מען דארף אבער טון צוביסלעך; יעדעס יאר ווערן די קינדער אויפגעבויעט מער און מער.

קיין איין קינד קומט נישט מ'ה אפצוטון!

אויף איין זאך דארף מען זיך שטעלן, עס זאל זיין דרך ארץ אין פתה. אויב דער מלמד רעדט פון זיין דרך ארץ'דיג דעמאלט איז דא דרך ארץ; מען דארף רעדן דערפון.

מען דארף אבער וויסן אז נישט יעדע זאך מיינט חוצפה, אויב א קינד לאכט זיך אונטער ווען דער מלמד אדער לערערין רעדט, מיינט עס נישט אז דאס קינד זוכט אפצוטון דעם מלמד. אויב א מלמד זעט אז ער ווערט נערוועז און דערשראקן ווען א קינד לאכט זיך אונטער, דארף ער נאכאמאל איבער חזרן די יסודות פון זיין א מלמד; איינע פון די הויפט יסודות פון זיין א מלמד און א לערערין איז, מען זאל וויסן אז "קיין איין קינד קומט נישט מ'ה אפצוטון", עס איז נישטא אזא זאך א קינד זאל קומען

אבער נישט קיין אמת'ע - דאס מאכט פאראיבלט, עס מאכט ברעכן. איך מוז דאס זאגן, און איך האף אז קיינער ווערט נישט פאליידיגט פון דעם אז איך זאג עס ברבים, איך רעד וואס איך דארף רעדן; איך הער צוריק פון קינדער, קינדער שרייבן מיר אלעס, מען שרייבט מיר די גוטע ווערטער וואס מען זאגט זיי, זיי אליינס שרייבן מיר ווי פאלש דאס איז. פאלשע גוטע ווערטער טוט גארנישט אויף, ווייל אז דו האסט נישט ליב דאס קינד און דו שטופסט זיך סתם ארויס צו זאגן א ווארט אויף א קינד איז דאס גארנישט ווערן.

וואס איז די ריכטיגע וועג צו געבן גוטע ווערטער? - נאר אויב מען האלט באמת פון דעם קינד מיט דעם זאך אין וואס ער איז באמת אויסגעצייכנט, און מען זאגט אים עס מיט אן אמת. מען זאגט פאר'ן קינד: "איך בין זייער איבער גענומען פון די זאך וואס דו טוהסט!" - און איך בין טאקע איבער גענומען דערפון! איינער איז אויסגעצייכנט אז ער קישט אלץ די מוזה, איינער איז אויסגעצייכנט אז ער געבט אכטונג נישט צו טשעפען אנדערע קינדער, און ביי מיידלעך זענען דא מיידלעך וואס זענען אויסגעצייכנט אין צניעות.

אבער מען קען נישט צו גיין צו א קינד וואס גייט אונטער מיט א קלייד וואס איז אויסגעשניטן ביי די האלז, אדער גייט מיט האר ביז צו די ערד, און זאגן: "דו ביסט זייער שיין צניעות'דיג!" "דיין האר איז אזוי צניעות'דיג!" דאס קינד אליינס ווייסט דאך אז זי דארף זיך פאררעכטן, נאר עס איז איר יעצט שווער. ענדערש זאג א אמת'ע שיינע זאך אויפ'ן קינד, עס איז זיכער דא אויף יעדעס קינד זייער שיינע זאכן.

איך בין געקומען דא אויפבויען אידישע קינדער!

מלמדים און לערערנים דארף טראכטן: 'פארנוואס בין איך געקומען דא? איך בין געקומען דא אויפבויען אידישע קינדער, ווי אזוי בויט מען אויף אידישע קינדער? דורך זוכן אין יעדן איינעם עפעס גוטס, און איך גיי געבן פאר יעדן איינעם אמת'דיגע גוטע ווערטער.

עס פארשטייט זיך אליינס אז מען קען דאך נישט זיצן א גאנצן טאג מיט קינדער און זיי זאגן נאכאמאל: "דו ביסט אזוי גוט", "דו ביסט אזוי גוט", "דו ביסט אזוי גוט",

פארוואס דארף מען א שולע?

מלמדים און איינגעשטעלטע אז מען לייגט אריין אמונה אין די קינדער; איך באקום אלץ גוטע גריסן אויף ענק, און אויב איך רעד אביסל שארף און שטרענג איז עס נאר צו מחזק זיין.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן אסאך הצלחה, אמן.

עס נישט נאכאמאל, ווער זאגט אז מען דארף עס מאכן פאר חוצפה?! אבער אויב דער מגיד שיעור האט עס שוין אנגערויפן 'חוצפה', דארף מען זיך איינבייגן דעם קאפ און גיין איבער בעטן דעם מגיד שיעור, אז דער בחור זאל זיין דרך ארץ דיג אין ישיבה.

איך בין זייער דאנקבאר פאר אלע

דער מגיד שיעור איז געווארן ווילד, ער האט אנגעהויבן שרייען אויפן בחור: **"מחוצפה"**, ער האט אים געגעבן פעטש, און ארויס געווארפן פון ישיבה, מין מאמע האט מיר געפרעגט: **"וואס זאגסטו צו דעם?"** האב איך איר געזאגט: ווען עס וואלט געשען מיט מיר וואלט איך געזאגט פארן בחור: **"מעק אויס דעם בילד, און טו**

בריוון פון הינדק

פונעם ראש ישיבה שליט"א

וואס טו איך מיט מיין בחור וואס מאכט מיר אוועק כסדר?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, איך האב א פראבלעם וואס שטערט מיר זייער, מיין זון - אן ערוואקסענער בחור - שרייט אויף מיר און קריטיקירט מיר אויף יעדע קליינע זאך, וואס ער קען טרעפן אז איך פיר זיך עפעס נישט אויף ווי די הלכה איז לויט זיין פארשטאנד, וועט ער מיר גלייך פארהאלטן, און ער האלט מיר אין איין אוועקמאכן. איך שפיר ווי איך האלט עס נישט אויס, וואס טו איך?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ברכה, י"ג תשרי, שנת תשפ"ב לפרט קטן
לכבוד ... גרו יאיר
 איך האב ערהאלטן דיין בריוו. האסט זיך אביסל צו שפעט אויפגעוועקט; חינוך הייבט זיך אן ווען די קינדער זענען גאר קליין, ווען זיי זענען צוויי יאר, דריי יאר, פיר יאר - דעמאלט איז צייט זיי אויסצולערנען ווי אזוי מען רעדט צו טאטע מאמע. זייער אסאך מאכן דעם טעות, מען לאזט די קליינע קינדער אויפן וואקסן קרום, מען לאזט זיי ענטפערן די עלטערן מיט חוצפה, מען זאגט יעצט זענען זיי נאך קליין, מען דארף

זיי נישט מחנך זיין, און שפעטער ווען די קינדער וואקסן אויף - האט מען צער פון זיי. אויב דו האסט נאך קליינע קינדער זאלסטו שוין אנהייבן זיי מחנך זיין ווי אזוי מען רעדט צו טאטע מאמע; שלמה המלך זאגט (משלי כג, יג-יד): "אל תמנע מנער מוסר", האלט זיך נישט צוריק פון זאגן מוסר פאר זיין קינד ווען ער איז יונג, "כי תפנו בשבט, לא ימות", האב נישט מורא אים צו שלאגן, ער וועט נישט שטארבן פון א פאטש, "אתה, בשבט תפנו", דו זאלסט אים שלאגן, "ונפשו, משאול תציל", אזוי וועסטו אים ראטעווען פון גיהנום.

יונגע קינדער דארף מען מחנך זיין צו פאלגן טאטע מאמע, קינדער דארפן וויסן אז א טאטע זאגט יא איז יא, אז א מאמע זאגט גיין איז גיין, און אז דאס קינד פאלגט נישט - געבט מען קליינע פעטשעלעך, אזוי ראטעוועט מען דאס קינד פון שלעכטס, אזוי וואקסן זיי אויף געזונט.

יעצט מיט דיין בחור איז שוין אביסל שפעט, יעצט דארפסטו שוין ארבעטן מיט חכמה; ווען ער פירט זיך אויף נישט דרך ארץ דיג זאלסטו אים זאגן: "מען טאר נישט אזוי רעדן צו א טאטע".

גרונדער וועט דיר זיין זיך אנצונעמען פאר דיין ווייב; ווען דו הערסט אים רעדן נישט שיינ צו דיין ווייב, זאלסטו אים באמערקן

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים. א פרייליכן יום טוב.

...
 (עצתו אמונה פרשת וירא תשפ"ב)

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: jhbul1234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
 845-351-9060 / 212-444-9169
 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
 חיוזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידיזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך
 212-444-9191 / 845-351-0910
 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080
 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370